

**AKADEMIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO
IM. EUGENIUSZA PIASECKIEGO W POZNANIU**

Zamiejscowy Wydział Kultury Fizycznej w Gorzowie Wielkopolskim

Kierunek: Fizjoterapia

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: **FIZJOTERAPIA W SPORCIE**

Kod przedmiotu: **ZWKF_FT_J_O_D.14_s**

Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot/moduł: **Zakład Fizjoterapii**

Osoba odpowiedzialna za kartę – koordynator przedmiotu:

dr hab. Sławomir Marszałek

Osoby prowadzące przedmiot:

1. dr hab. Sławomir Marszałek
2. mgr Rafał Bujko

Data opracowania: **27.02.2021 r.**

1. Podstawowe informacje

Forma studiów	studia stacjonarne			
Stopień studiów	jednolite studia magisterskie			
Profil	praktyczny			
Specjalność	–			
Rok studiów / semestr	rok 3, semestr 6			
Status przedmiotu	obowiązkowy			
Język przedmiotu	polski			
Forma zajęć	wykład	ćwiczenia	seminaria	inne
Wymiar zajęć	15	30		
Liczba punktów ECTS	3			

2. Cele przedmiotu

C1	Poznanie podstawowych problemów teoretycznych i praktycznych z zakresu fizjoterapii w sporcie.
C2	Nabywanie umiejętności opisu i interpretacji podstawowych procedur z zakresu fizjoterapii w sporcie.
C3	Nabywanie praktycznych umiejętności wykonywania procedur z zakresu fizjoterapii w sporcie.

3. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

- podstawowa wiedza w zakresie anatomii i fizjologii człowieka;
- podstawowe przygotowanie z zakresu kondycji fizycznej.

4. Efekty kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych:

Symbol	Efekty kształcenia dla przedmiotu Po zrealizowaniu przedmiotu student:	Odniesienie do efektów kształcenia dla programu	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji dla obszaru kształcenia w zakresie nauk medycznych, nauk o zdrowiu i nauk o kulturze fizycznej (poziom 7)
EK1	rozdziela i interpretuje poszczególne jednostki chorobowe na podstawie występujących objawów, jednocześnie dobierając odpowiednie dla nich postępowanie terapeutyczne	K_W18	P7SM_WG02
EK2	wykorzystuje nabyte umiejętności praktyczne w sposób zoptymalizowany i spersonalizowany dla pacjenta, analizując przy tym konieczne zmienne	K_U08	P7SM_UW07
EK3	w sposób świadomy prowadzi proces terapeutyczny, analizuje reakcje pacjenta na stosowane bodźce oraz koryguje je, w celu uzyskania optymalnego efektu terapeutycznego	K_U18	P7SM_UW05
EK4	respektuje etykę pracy, jest świadom swoich umiejętności, tym samym nie wykracza poza nabyte kompetencje	K_K08	P7SM_UK05

Symbol	Efekty kształcenia dla przedmiotu Po zrealizowaniu przedmiotu student:	Odniesienie do efektów kształcenia dla programu	Odniesienie do charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji dla obszaru kształcenia w zakresie nauk medycznych, nauk o zdrowiu i nauk o kulturze fizycznej (poziom 7)
EK5	podczas pracy zachowuje wszelkie niezbędne środki bezpieczeństwa, dotyczące otoczenia pracy oraz wykonywania specjalistycznych zabiegów terapeutycznych, a także potrafi opanować emocje w sytuacjach kryzysowych	K_K09	P7SM_UO03

5. Treści programowe

WYKŁADY		
Lp.	Tematyka zajęć Opis szczegółowych bloków tematycznych	Liczba godzin
W1	Podstawowe pojęcia w organizacji i programowania fizjoterapii w sporcie. Planowanie fizjoterapii podczas zawodów sportowych.	5
W2	Programowanie fizjoterapii u zawodników z problemami przeciążeniowymi.	4
W3	Programowanie fizjoterapii w sporcie u zawodników z ostrymi urazami.	3
W4	Postępowanie fizjoterapeutyczne zapobiegające przeciążeniom i urazom w sporcie.	3
	Razem	15
ĆWICZENIA		
Lp.	Tematyka zajęć Opis szczegółowych bloków tematycznych	Liczba godzin
ĆW1	Techniki zabiegowe oraz mechanizmy biochemiczne tkanek uzasadniające ich działanie.	5
ĆW2	Postępowanie fizjoterapeutyczne bezpośrednio po wystąpieniu urazu.	6
ĆW3	Kompleks lędźwiowo-krzyżowo-biodrowy – badanie i terapia.	6
ĆW4	Najczęściej występujące w sporcie urazy wraz z ich diagnostyką – kończyna dolna.	5
ĆW5	Najczęściej występujące w sporcie urazy wraz z ich diagnostyką – kończyna górna.	3
ĆW6	Najczęściej występujące w sporcie urazy wraz z ich diagnostyką – stan zapalne i złamania zmęczeniowe.	3
ĆW7	Dyskusja. Podsumowanie przedmiotu.	2
	Razem	30

6. Metody dydaktyczne

M1	Wykład multimedialny.
M2	Praktyczny pokaz technik fizjoterapeutycznych.
M3	Analiza przypadków (case studies).
M4	Dyskusja dydaktyczna.

7. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim, w tym:	
Godziny wynikające z planu studiów	45
Konsultacje przedmiotowe	2
Zaliczenia w sesji	3
Godziny bez udziału nauczyciela wynikające z nakładu pracy studenta, w tym:	
Przygotowanie się do zajęć	20
Przygotowanie do zaliczenia	15
Sumaryczna liczba godzin dla przedmiotu wynikająca z całego nakładu pracy studenta	85
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3

8. Metody oceny

a. Ocena formująca

F1	Ocena wiedzy teoretycznej z zakresu materiału przedstawionego na zajęciach dydaktycznych.
F2	Ocena wiedzy praktycznej z zakresu materiału przedstawionego na zajęciach dydaktycznych.
F3	Ocena za aktywny udział w zajęciach i dyskusji dydaktycznej.

b. Ocena podsumowująca

P1	Zaliczenie praktyczne – demonstracja opanowanych w trakcie trwania przedmiotu technik terapeutycznych.
P2	Zaliczenie pisemne – ocena wiedzy teoretycznej, nabytej w trakcie trwania przedmiotu.

c. Warunki zaliczenia przedmiotu

- Minimalna, dopuszczalna przez regulamin studiów frekwencja na zajęciach.
- Pozytywna ocena z zaliczenia praktycznego i teoretycznego.

9. Kryteria oceny

Efekt kształcenia EK1	
na ocenę 2	Student nie rozróżnia i nie interpretuje poszczególnych jednostek chorobowych na podstawie występujących objawów, i nie potrafi dobrać odpowiedniego postępowania terapeutycznego.
na ocenę 3	Student w stopniu podstawowym rozróżnia i interpretuje poszczególne jednostki chorobowe na podstawie występujących objawów, i zadowalająco potrafi dobrać odpowiednie postępowanie terapeutyczne.
na ocenę 4	Właściwie rozróżnia i interpretuje poszczególne jednostki chorobowe na podstawie występujących objawów, jednocześnie dobierając odpowiednie dla nich postępowanie terapeutyczne.

na ocenę 5	Właściwie rozróżnia i interpretuje poszczególne jednostki chorobowe na podstawie występujących objawów, jednocześnie dobierając w sposób bardzo odpowiedni dla nich postępowanie terapeutyczne.
Efekt kształcenia EK2	
na ocenę 2	Student nie potrafi wykorzystać nabytych umiejętności praktycznych w sposób zoptymalizowany i spersonalizowany dla pacjenta, nie potrafi analizować koniecznych zmiennych.
na ocenę 3	Student w stopniu podstawowym wykorzystuje nabyte umiejętności praktyczne w sposób zoptymalizowany i spersonalizowany dla pacjenta, na poziomie podstawowym analizuje konieczne zmienne.
na ocenę 4	Student w stopniu dobrym wykorzystuje nabyte umiejętności praktyczne w sposób zoptymalizowany i spersonalizowany dla pacjenta, na poziomie dobrym analizuje konieczne zmienne.
na ocenę 5	Student w stopniu bardzo dobrym wykorzystuje nabyte umiejętności praktyczne w sposób zoptymalizowany i spersonalizowany dla pacjenta, na poziomie bardzo dobrym analizuje konieczne zmienne.
Efekt kształcenia EK3	
na ocenę 2	Student nie prowadzi procesu terapeutycznego w sposób świadomy, nie analizuje reakcji pacjenta na stosowane bodźce oraz nie koryguje ich, w celu uzyskania optymalnego efektu terapeutycznego.
na ocenę 3	Student w stopniu podstawowym prowadzi proces terapeutyczny w sposób świadomy, na poziomie podstawowym analizuje reakcje pacjenta na stosowane bodźce oraz zadowalająco koryguje je, w celu uzyskania optymalnego efektu terapeutycznego.
na ocenę 4	Student w stopniu dobrym prowadzi proces terapeutyczny w sposób świadomy, na poziomie dobrym analizuje reakcje pacjenta na stosowane bodźce oraz dobrze koryguje je, w celu uzyskania optymalnego efektu terapeutycznego.
na ocenę 5	Student w stopniu bardzo dobrym prowadzi proces terapeutyczny w sposób świadomy, bardzo dobrze analizuje reakcje pacjenta na stosowane bodźce oraz bardzo dobrze koryguje je, w celu uzyskania optymalnego efektu terapeutycznego.
Efekt kształcenia EK4	
na ocenę 2	Student nie respektuje etyki pracy, nie jest świadom swoich umiejętności, wykacza poza nabyte kompetencje.
na ocenę 3	Student w stopniu podstawowym respektuje etykę pracy oraz jest świadom swoich umiejętności, jednocześnie nie wykacza poza nabyte kompetencje.
na ocenę 4	Student w stopniu dobrym respektuje etykę pracy oraz jest świadom swoich umiejętności, jednocześnie nie wykacza poza nabyte kompetencje.
na ocenę 5	Student w stopniu bardzo dobrym respektuje etykę pracy oraz jest świadom swoich umiejętności, jednocześnie nie wykacza poza nabyte kompetencje.
Efekt kształcenia EK5	
na ocenę 2	Student podczas pracy nie zachowuje wszelkich niezbędnych środków bezpieczeństwa, dotyczących otoczenia oraz wykonywania specjalistycznych zabiegów terapeutycznych, a także nie potrafi opanować emocji w sytuacjach kryzysowych.
na ocenę 3	Student podczas pracy w stopniu podstawowym zachowuje wszelkie niezbędne środki bezpieczeństwa, dotyczące otoczenia oraz wykonywania specjalistycznych zabiegów terapeutycznych, a także potrafi zadowalająco opanować emocje w sytuacjach kryzysowych.
na ocenę 4	Student podczas pracy w stopniu dobrym zachowuje wszelkie niezbędne środki bezpieczeństwa, dotyczące otoczenia oraz wykonywania specjalistycznych zabiegów terapeutycznych, a także potrafi dobrze opanować emocje w sytuacjach kryzysowych.

na ocenę 5	Student podczas pracy w stopniu bardzo dobrym zachowuje wszelkie niezbędne środki bezpieczeństwa, dotyczące otoczenia oraz wykonywania specjalistycznych zabiegów terapeutycznych, a także potrafi bardzo dobrze opanować emocje w sytuacjach kryzysowych.
------------	--

10. Macierz realizacji przedmiotu

Efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kierunkowych	Cele przedmiotu	Treści programowe	Metody dydaktyczne	Sposoby oceny
EK1	K_W18, K_U08	C1, C2, C3	W1-W3, ĆW1-ĆW6	M1, M2, M3	F1, F2, P1, P2
EK2	K_U18	C1, C2, C3	W1, W4, ĆW1	M1, M2, M3	P1
EK3	K_K08, K_K09	C1	W1, ĆW7	M1, M3	F3

11. Wykaz piśmiennictwa

a. Piśmiennictwo podstawowe

1.	McMahon P., Armfield D., Collins M., Crowl A., Medycyna sportowa. Współczesne metody diagnostyki i leczenia. PZWL 2010.
2.	Brukner P., Khan K., Kliniczna Medycyna Sportowa. DB Publishing, 2012.
3.	Dziak A., Tayara S., Urazy i uszkodzenia w sporcie. Wydawnictwo Kasper. Kraków 2000.
4.	Donatelli R., Rehabilitacja w sporcie. Gnat R. (red. polskiego wydania), wyd. Elsevier Urban&Partner. Wrocław 2004.

b. Piśmiennictwo uzupełniające

1.	Chaitow L. i wsp., Metody terapii manualnej w leczeniu dysfunkcji powięziowych. Saulicz E. (red. wydania polskiego), wyd. Edra Urban&Partner. Wrocław 2015.
2.	Foldi M., Strosenreuther R., Podstawy manualnego drenażu limfatycznego. Woźniewski M. (red. wydania polskiego), yd. Elsevier Urban&Partner. Wrocław 2005.
3.	Mędraś M., Medycyna Sportowa, Medsport Press, Warszawa 2004.

12. Zatwierdzenie karty przedmiotu do realizacji

.....
(miejsowość, data)

.....
(kierownik zakładu)

.....
(dziekan wydziału)

Przyjmuję do realizacji (data i podpisy osób prowadzących przedmiot)